

úkladu měl vzejíti na cizím majetku požár a že oheň vyšel?« zjištěn skutek vykazující všechny náležitosti objektivní a subjektivní skutkové podstaty zločinu žhářství podle §§ 166, 167 e) tr. zák., trestného podle § 167 e) tr. zák. Zodpověděli-li porotci záporně shora řečenou dodatkovou otázku k 1. hlavní otázce, mělo to jen za následek, že skutek, o němž tu jde, nesměl býti kvalifikován jako zločin žhářství podle §§ 166, 167 e) tr. zák. a že v důsledku toho nesměl býti vzat za podklad trest § 167 d) tr. zák., t. j. trest doživotního těžkého žaláře. Tvrzení odvodu, že v rozsudku jest uvedeno, že se obžalovaný dopustil zločinu žhářství podle §§ 166, 167 c) tr. zák., odporuje svrchu řečenému obsahu rozsudku. Skutková podstata zločinu žhářství podle §§ 166, 167 g) tr. zák., jež kromě jiného předpokládá, že čin byl předsevzat ve dne, nepřichází tu podle výroku porotců vůbec v úvahu, nýbrž jde tu podle onoho výroku o skutek, jenž zakládá skutkovou podstatu zločinu žhářství podle §§ 166, 167 e) tr. zák., trestného podle § 167 e) tr. zák. Bylo tudíž odůvodněné zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek ve výroku o trestu a v důsledku toho též ve výrocích s tím souvisejících zrušiti a obžalovanému vyměřiti nový trest podle § 167 e) tr. zák. se zřetelem k ustanovení § 34 tr. zák., při čemž bylo shledáno přitěžujícím větší nebezpečnost, z činu obžalovaného hrozící (§ 43 tr. zák.) a souběh tří zločinů (§ 44 a) tr. zák.), polehčujícím pak, že obžalovaný jest slabšího rozumu (§ 46 a) tr. zák.), že je zachovalý (§ 46 b) tr. zák.), že jednal v prudkém hnutí mysli (§ 46 d) tr. zák.) a že se částečně doznal (§ 46 h) tr. zák.). Vzhledem k důležitým a převažujícím okolnostem polehčujícím bylo použito § 338 tr. ř.

Čís. 3357.

Porušení předpisů § 116 tr. ř. nepřibráním soudních svědků a obžalovaného k ohledání a § 221 tr. ř. nepředvoláním znalce nejméně tři dny před hlavním přelíčením není ohroženo zmatečností podle § 281 čís. 3 tr. ř. a není ani zmatečností podle § 281 čís. 4 tr. ř., nebyl-li při hlavním přelíčení učiněn návrh na odklizení domnělé závady.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1928, Zm II 468/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 12. listopadu 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 174 II c), 176 II a), 179 a 180 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Stěžovatel dovozuje, že jest opodstatněn důvod zmatečností podle čís. 4 § 281 tr. ř., poněvadž bylo nesprávně použito zákona a zásad řízení podstatných se stanoviska obhajoby tím, že k důkazu znaleckému ve vyšetřování, který se jeví býti vlastně ohledáním ve smyslu § 116 a násl. tr. ř., nebyli přibráni ani soudní svědci ani obžalovaný, jak to

§ 116 tr. ř. předpisuje, a ačkoliv toho bylo zapotřebí, a dále proto, že soud nepředvolal k hlavnímu přeličení znalce, ač § 221 tr. ř. ustanovuje, že jest znalece předvolati nejméně tři dny před hlavním přeličením. Vytykané vady nelze uplatňovati ani jako zmatky podle čís. 3 § 281 tr. ř., neboť nejsou pod sankcí zmatečnosti ani se nevyskytly v hlavním přeličení, aniž lze k nim přihlédnouti s hlediska zmatku podle čís. 4 § 281 tr. ř. proto, poněvadž předpokladem pro uplatňování tohoto důvodu zmatečnosti je, že byl při hlavním přeličení učiněn návrh, a že opomenutím jeho aneb nálezem soudu o něm opomenuto nebo nesprávně použito bylo zákona nebo zásady trestního řízení, jichž šetřiti káže podstatata řízení, kterým se zabezpečuje trestní obhajování. Poněvadž podle obsahu protokolu o hlavním přeličení obhájce neučinil návrhu takového obsahu, jaký učiněné výtky mají, neměl soud vůbec příčiny se o nich usnášeti a není proto podkladu pro uplatňování zmatku podle čís. 4 § 281 tr. ř., který není v této části po zákonu proveden. Zmateční stížnost byla proto ve smyslu § 4 čís. 1 a 2 zák. z 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 jako zřejmě bezdůvodná a neprovedená vůbec již v neveřejném sedění zamítnuta.

Čís. 3358.

Požítí většího množství alkoholu osobou, která byla duševně chorou, třebas byla v době činu prohlášena za zdravou, může po případě způsobiti u ní stav pathologické opilosti tak, že si není svého jednání vědoma; takový stav, třebas nespadá pod § 2 písm. b) tr. zák., rovná se s hlediska přičetnosti úplnému opilství podle § 2 c) tr. zák.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1928, Zm I 332/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 28. dubna 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně sice jen hmotněprávní zmatek podle čís. 9 a), b) § 281 tr. ř., avšak poukazem též důvod neúplnosti podle čís. 5 § 281 tr. ř., vytykajíc rozsudku, že nehodnotil v souvislosti se zodpovídáním se obžalovaného, že obžalovaný byl dříve duševně chorým a že požil 15 až 20 půllitrů piva, takže požití takového množství alkoholu právě ve spojení s jeho dřívější chorobou mohlo na něho působiti tak, že byl v době činu ve stavu střídavého pomnutí smyslů podle § 2 písm. b) tr. zák. V tomto směru nelze zmateční stížnosti upřiti oprávnění. Napadený rozsudek se skutečně nezabýval subjektivní stránkou trestného činu v tom směru, že požití 15 — až 20 půllitrů piva na osobu, která byla duševně chorá, byť i nyní byla prohlášena za